

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Urto/3/2024
Identifikačné číslo spisu:	9024200005
Dátum vydania rozhodnutia:	20.06.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:9024200005.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Štífta a JUDr. Mariána Mačuru v trestnej veci odsúdeného D. Č. v konaní podľa zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 20. júna 2024 v Bratislave odvolanie odsúdeného podané proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. januára 2024, č. k. 3Ntc/10/2023-99, rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. januára 2024, č. k. 3Ntc/10/2023-105 a rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. januára 2024, č. k. 3Ntc/10/2023-111, a takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku odvolanie odsúdeného D. Č. sa zamietá.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom z 31. januára 2024, č. k. 3Ntc/10/2023-99, podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 549/2011 Z. z.“) rozhodol tak, že rozsudok Krajského súdu pre trestné veci Viedeň z 22. júna 2023, sp. zn. 081 Hv 48/23f, právoplatný 27. júna 2023, ktorým bol D. Č. na tam popísanom skutkovom základe uznaný vinným z prečinu odcudzenia bezhotovostného platobného prostriedku podľa § 241e ods. 1 Trestného zákona Rakúskej republiky a prečinu krádeže podľa § 127, § 129 ods. 1 č. 3, § 130 ods. 2 druhý prípad, § 15 Trestného zákona Rakúskej republiky a za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov, sa vo výroku o vine a treste odňatia slobody uznáva a vykoná na území Slovenskej republiky. Súd zároveň rozhodol podľa § 517 ods. 2 Tr. por. v spojení s § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. tak, že odsúdený bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Krajský súd rozsudkom z 31. januára 2024, č. k. 3Ntc/10/2023-105, podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. rozhodol tak, že rozsudok Krajského súdu pre trestné veci Viedeň z 10. februára 2022,

sp. zn. 115 Hv 5/22f, právoplatný 10. februára 2022, ktorým bol D. Č. na tam popísanom skutkovom základe uznaný vinným z prečinu krádeže vlámaním podľa § 127, § 129 ods. 1 č. 3, § 130 ods. 1 prvý prípad, § 15 Trestného zákona Rakúskej republiky, prečinu podvodného zneužitia spracovania údajov podľa § 148a ods. 1, ods. 2 prvý prípad Trestného zákona Rakúskej republiky, prečinu zatajenia listiny podľa § 229 ods. 1 Trestného zákona Rakúskej republiky a prečinu odcudzenia bezhotovostného platobného prostriedku podľa § 241e ods. 1 prvý prípad Trestného zákona Rakúskej republiky a za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov, sa vo výroku o vine a treste odňatia slobody uznáva a vykoná na území Slovenskej republiky. Súd zároveň rozhodol podľa § 517 ods. 2 Tr. por. v spojení s § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. tak, že odsúdený bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd rozsudkom z 31. januára 2024, č. k. 3Ntc/10/2023-11, podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. rozhodol tak, že rozsudok Krajského súdu pre trestné veci Viedeň z 19. októbra 2022, sp. zn. 74 Hv 23/22a, právoplatný 19. októbra 2022, ktorým bol D. Č. na tam popísanom skutkovom základe uznaný vinným z prečinu krádeže vlámaním podľa § 127, § 129 ods. 1 č. 3, § 130 ods. 1 Trestného zákona Rakúskej republiky, prečinu odcudzenia bezhotovostného platobného prostriedku podľa § 241e ods. 1, ods. 3 3. prípad Trestného zákona Rakúskej republiky a prečinu zatajenia listiny podľa § 229 ods. 1 Trestného zákona Rakúskej republiky a za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov, sa vo výroku o vine a treste odňatia slobody uznáva a vykoná na území Slovenskej republiky. Súd zároveň rozhodol podľa § 517 ods. 2 Tr. por. v spojení s § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. tak, že odsúdený bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti uvedeným rozsudkom krajského súdu v zákonom ustanovenej lehote podal odsúdený D. Č. odvolanie písomným podaním z 10. apríla 2024, v ktorom uviedol, že nesúhlasí s prevozom do výkonu trestu odňatia slobody na Slovensko a chce si trest odňatia slobody vykonať v Rakúsku, kde už má podanú žiadosť o podmienené prepustenie z výkonu trestu. Poukázal tiež na skutočnosť, že v Rakúsku má dobre platenú prácu.

Dňa 2. mája 2024 bolo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) predložené odvolanie odsúdeného D. Č. i kompletný spisový materiál. Najvyšší súd ako súd odvolací (§ 518 ods. 4 Tr. por.) preskúmal na podklade včas podaného odvolania (§ 309 ods. 1 Tr. por.) odsúdeného zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudkov ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného nie je dôvodné.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. rozhodnutie možno v Slovenskej republike uznať a vykonať, ak skutok, pre ktorý bolo rozhodnutie vydané, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, a ak

- a) odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky a má obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky,
- b) odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky, nemá obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, ale po výkone trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody má byť vyhostený na základe rozhodnutia vydaného v súdnom konaní alebo správnom konaní na území Slovenskej republiky, alebo
- c) odsúdený sa zdržiava na území Slovenskej republiky alebo na území členského štátu a súd na základe postupu podľa § 13 vysloví súhlas s prevzatím rozhodnutia na jeho uznanie a výkon v Slovenskej republike na základe žiadosti príslušného orgánu členského štátu.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. súd rozhodne o tom, či sa rozhodnutie uzná a vykoná na neverejnom zasadnutí po písomnom vyjadrení prokurátora. Súd rozhoduje rozsudkom.

Podľa § 15 ods. 5 zákona č. 549/2011 Z. z. proti rozhodnutiu podľa odseku 1 je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený alebo prokurátor. Odvolaním nemožno napadnúť dôvody, pre ktoré bolo rozhodnutie vydané v inom členskom štáte. Odvolanie má odkladný účinok.

Podľa § 29 zákona č. 549/2011 Z. z. ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok.

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva alebo neuznáva.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že na krajský súd bola 9. novembra 2023 doručená žiadosť Ministerstva spravodlivosti Rakúskej republiky č. 2023-0.671.236 zo 6. novembra 2023 spolu s osvedčeniami zo 6. novembra 2023 vydanými a zaslanými podľa čl. 5 rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahrňujúce pozbavenie osobnej slobody na účely ich výkonu v Európskej únii, a to ohľadom:

- rozsudku Krajského súdu pre trestné veci Viedeň z 22. júna 2023, sp. zn. 081 Hv 48/23f, právoplatného 27. júna 2023, týkajúceho sa odsúdeného D.Ó. Č. na skutkovom a právnom základe v ňom uvedenom,
- rozsudku Krajského súdu pre trestné veci Viedeň z 10. februára 2022, sp. zn. 115 Hv 5/22f, právoplatného 10. februára 2022, týkajúceho sa odsúdeného D. Č. na skutkovom a právnom základe v ňom uvedenom a
- rozsudku Krajského súdu pre trestné veci Viedeň z 19. októbra 2022, sp. zn. 74 Hv 23/22a, právoplatného 19. októbra 2022, týkajúceho sa odsúdeného D.Ó. Č. na skutkovom a právnom základe v ňom uvedenom.

Odvolací súd konštatuje, že krajský súd dospel k správne mu záveru o neexistencii dôvodov pre odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutí v zmysle § 16 zákona č. 549/2011 Z. z., a preto v tomto smere odkazuje na jeho vecne a právne správnu argumentáciu obsiahnutú v odôvodneniach odvolaním napadnutých rozsudkov. Krajský súd dospel tiež k správne mu zisteniu, že sú splnené podmienky pre uznanie a výkon rozsudkov plynúce z ustanovenia § 4 odsek 1 písmeno b) zákona č. 549/2011 Z. z., dôvodiac, že odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky (s trvalým pobytom na jej území) a aj keď z obsahu spisového materiálu nebolo možné ustáliť, že má obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky (napriek deklarovanému trvalému pobytu, pričom s poukazom na odpis registra trestov možno predpokladať, že sa zrejme dlhší čas zdržiaval v Rakúskej republike), rozhodnutím Spolkového cudzineckého a azylového úradu z 8. marca 2022, IFA/VZ 16776100/220049899, mu bol uložený zákaz pobytu v Rakúskej republike na 8 rokov, a teda po výkone uloženého trestu bude na územie Slovenskej republiky vyhostený [§ 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 549/2011 Z. z.]. Odvolací súd uvádza, že v tomto ohľade je nesúhlas odsúdeného s uznaním a výkonom trestu odňatia slobody v Slovenskej republike irelevantným, keďže v uvedenom prípade sa súhlas odsúdeného podľa zákona a daného rámcového rozhodnutia nevyžaduje. Z pohľadu predmetu rozhodovania je irelevantným aj tvrdenie odsúdeného, že v štáte pôvodu má podanú žiadosť o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, keďže taká skutočnosť (aj v prípade, že by bola reálna a pravdivá), nie je zákonným dôvodom na odmietnutie uznania a výkonu cudzieho rozhodnutia. Za relevantnú z tohto pohľadu nemožno považovať ani námietku odsúdeného týkajúcu sa toho, kde sú lepšie alebo horšie podmienky vo výkone trestu.

Správny je aj záver súdu, že predmetné skutky, zo spáchania ktorých bol odsúdený uznávanými cudzími rozhodnutiami uznaný vinným a ktoré neboli justičným orgánom štátu pôvodu v osvedčení v časti h) bod 2 priradené k niektorej kategórii trestných činov uvedených v § 4 ods. 3 zákona č. 549/2011 Z. z., resp. v čl. 7 ods. 1 rámcového rozhodnutia, vykazujú v prípade rozsudku Krajského súdu pre trestné veci Viedeň z 22. júna 2023, sp. zn. 081 Hv 48/23f, znaky prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 2 Tr. zák. a pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., v prípade rozsudku Krajského súdu pre trestné veci Viedeň z 10. februára 2022, sp. zn. 115 Hv 5/22f, znaky pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa §

14 ods. 1 Tr. zák., prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 2 Tr. zák. a prečinu zatajenia veci podľa § 236 ods. 1 Tr. zák., a v prípade rozsudku Krajského súdu pre trestné veci Viedeň z 19. októbra 2022, sp. zn. 74 Hv 23/22a, znaky pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. zák. a prečinu zatajenia veci podľa § 236 ods. 1 Tr. zák., teda sú trestné aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky. Tiež trestné sankcie spojené s odňatím slobody uložené v dotknutých cudzích rozhodnutiach sú zlučiteľné s právnym poriadkom Slovenskej republiky.

Odsúdený bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. do najmiernejšieho ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia s tým, že krajský súd zároveň výslovne uviedol, že odsúdený bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny podľa § 517 ods. 2 Tr. por. Aj v tejto časti sú napadnuté rozsudky vecne správne, keďže odsúdený nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody uloženého za úmyselný trestný čin.

Odvolací súd k tomu uvádza, že z dotknutých cudzích rozhodnutí nevyplýva predpokladaný spôsob výkonu trestu odňatia slobody a tak bola správne zohľadnená ustálená súdna prax, že prevzatie výroku o treste rozhodnutia súdu cudzieho štátu, súdmi Slovenskej republiky, doplnené o výrok o zaradení odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s príslušným stupňom strázenia podľa kritérií na prevzatie a výkon rozhodnutia uvedených v § 17 zákona č. 549/2011 Z. z. musí zabezpečovať, aby uložená trestná sankcia v čo najväčšej miere zodpovedala pôvodne uloženej trestnej sankcii a zároveň nezhoršila postavenie odsúdeného (k tomu prímerane R 122/2014).

Na podklade týchto skutočností odvolací súd podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného D. Č. ako nedôvodné zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.